

Herman Finkers, Een Lief Kind

Ach ja, verliefd, verloofd, getrouwd
Zo gaat dat in het leven
En het duurde ook maar even
Of er hing een flinke luierregeren
Te drogen op Acaciaplein numero negen
Het was prachtig om te zien
Vanuit ons huisje
Op numero tien

Tja, en toen wilde Aaltje ook een kindje. En zo kon het gebeuren dat mijn vrouw zwanger raakte. Als het een meisje werd, dan zou ze Koreander gaan heten. We

hoopten dan ook dat het een jongetje werd. Kort voor de bevalling ben ik met Aaltje meegeweest voor een echo-onderzoek.

We liepen de behandelkamer binnen:

"WAT MOET DAT HIER"

"Goh", zei de dokter, "ik werk hier"

Ik zei: "Dan is het goed"

"Kan ik u helpen", vroeg de dokter.

Ik zei: "Nee, we kijken alleen maar even rond"

"Jawel!", zei Aaltje, "ik kom voor een echo-onderzoek"

Kort na de geboorte werd Koreander erg geel. Dus ik belde de dokter en ik zei:

"Dokter, ons kind wordt zo geel"

"Erg geel?" vroeg de dokter

"Ja, behoorlijk geel"

"Jawel, maar ook dat je zegt: goed geel?"

"Ja, goed, diep geel"

"Heeft ze ook spleetogen?"

Nee, dat had ze niet

"Fluit ze dan misschien, dat ze de hele dag in zo'n kooitje op een stokje zit te

fluiten?"

"Nee, ook niet"

Na een half jaar kon ons kind al een beetje fluiten. Wanneer ik haar in badje deed, dan begon ze spontaan te fluiten. Mijn vrouw zei dat 80 graden te warm was.

De laatste tijd zit ons dochtertje in de nee-fase. Ze wil niet meer hebben dat

ik haar naar bed breng. Twintig jaar terug was dat nooit een probleem.

Toen Koreander net geboren was, gebeurde het wel eens dat het kraambezoek naar

de wieg liep en zei: "Ja, ja, o tja... ja. 't Is een mooi kind, hoor.

Tuurlijk

is 't een mooi kind, ben je gek, wat